

ת"א	י-ם	חיפה	ב"ש
הד"ן:	16:45	16:29	16:32
מוצ"ש:	17:44	17:43	17:42
ר"ת:	18:19	18:23	18:20

נסיד

גיליון מס': 109 פרשת בשלח "שבת שירה" שבת קודש י"ג שבט תשע"ו (23/1/16)

לחצו על שם השיר והמרים המופיעים שם כדי להקדים את שירי הרב רבי שלום ואלו שיש להם זכויות יוצאים.

דעת זקנים נוחה הימנו

עלון שבועי להגדלת וחממות התורה ולומדיה והחדרת השקפה טהורה אמתית לכל אחד מישראל

האומר שירת הים בשמחה, מוחלין לו כל עונותיו!

מורנו הרב שליט"א

יסוד גדול שאם יודעים להשקיע בשירת הים, בפסוקי דזמרא, זוכים הרבה בעולם הזה. ומפורש כן בספר הקדוש כף החיים (סימן נא ס"ק לא) על דברי חז"ל הקדושים (ברכות ד): כל האומר תהילה לדוד בכל יום שלוש פעמים **מבטח לו שהוא בן עולם הבא** והכרה לנפלאות רק עצם האמירה, אלא בהבנה והכרה לנפלאות הבורא שע"י האמירה בכונת הלב, יכיר את חסדיו וגדולתו ויהיה חרד על דבר ה' וישמור עצמו מן החטא ועי"ז יזכה לעוה"ב ע"ש.

ויש כאן גם סברא, שירה זה בא מעומק הלב. זה תוצאה של אמונה ושמחה. וכאשר יודע לקרוא בנחת מלה במלה פסוקי **דזמרא**, וכן שירת הים, זה סימן שהוא מעיין ומבין ושקוע בשבחים של ה' יתברך ויכול להגיע כל יום למעלת יום הכיפורים. וזה דומה לשב"ק. שירה בשבת מעומק הלב זה גילוי על שלמות. על אמונה, על כבוד שמים באמת. וזה עיקר מטרת שמירת שבת קודש. ורבי עקיבא היה שר ומזמר שה"ש בשב"ק עד כדי בכייה. (עיין משנ"ב סימן רפה).

ומכאן למעלת התפילה יום יום. שיש להאריך כמה שיותר ולא לקצר. **ובפרט בשבת קודש**. ובה זכינו לראות אצלנו בעטרת חכמים, התפילות בשב"ק ארוכות מאד. ליל שבת מנחה וקבלת שבת וד"ת וערבית **למעלה משעה**. ושחרית ומוסף קרוב **לארבע שעות**, בשירה זמורה ותוכן וחתי בס"ד. והמאריך ומשמח את הקהל ה"ז מזכי הרבים. ולהיפך להיפך. ואלו הם הסגולות והקמיעות האמתיות המיוחדות בעולם, מומחה גברא ומומחה קמיע. (שבת סא). והלואי וזוכה לעשות כל שבת שבת קודש, שבת שירה ותוכן וחתי. והיתה לה' המלכה. (ועיין מגילה כג).

כאן המקום להודות על הכנס התורני הנפלא שזכינו לעשות בער"ח שבט תשע"ו, באולמי יוילה בת"א המפוארים. כנסיה לשם שמים. תודה רבה לה' יתברך על הכל. ותודה לציבור היקר תומכי התורה שהגיעו בשמחה ופתחו ידם וזכרם לחזק את כח התורה. ותודה לכל צוות ההנהלה, העובדים במסירות ממש יום ולילה למען עטרת חכמים. ואחרון חביב, תודה רבה לבני יקירי ואהובי העילוי הגדול הר"ר אליהו שליט"א. המנהיג הראשי בגשמי ורוחני למען התורה. ויקיים בסולם הפסוקים (משלי פרק ג) אורך ימים בימינה. ובשמאלה עושר וכבוד. דרכיה דרכי מעם וכל נתיבותיה שלום. עץ החיים היא למחזיקים בה. ותומכיה מאושר. אמן ואמן.

שבמעי אימן אמרו שירה (סוטה ל סע"ב). וביאר האלשיך הקדוש בספר "תורת משה" שלא היו יודעים איזה תיבה נוספת יאמרו אחריה, אלא הכל ברוח הקודש שם בהם ה' יתברך. כי זה העיקר לשיר שירה לה' יתברך בשמחה ואהבה ושלמות באמונה. ולכן הפסוק האחרון של השירה הוא **"ה' ימלך לעולם ועד"** כי עד עכשיו פרעה חרף וסועה ומסית ומדיח את המצריים. ובקריעת ים סוף הגיעו כולם **גם הגויים** לאמונה בה' יתברך. וצעקו בקול, **"ה' ימלך לעולם ועד"** בצעם המשך הפסוק, כי בא סוס פרעה, כלומר פרעה וצבאו וסוסיו באים אחריהם. וכעת כשטבעו בים, הגיע השלמות של כבוד שמים. ומלכותו בכל משלה.

ויתכן להבין בזה את עומק כונת רבינו המשנה ברורה (בסימן נא ס"ק יז) בשם הזהר הקדוש, **שהאומר בשמחה שירת הים מוחלין לו עונותיו**. ע"ש. כי על ידי הקריאה מגיעים לדרגות גבוהות באמונה! גם רבינו מרן החיד"א בספר עבודת הקודש (צפון שמיר פרק ב) כותב, לצייר בדעתו כאילו עומד ביבשה בתוך הים והמצרים נטבעים והוא ניצל והוא סגולה לכפרת עונותיו. ויש לאומרו **בשמחה רבה ובנעימה** והוסיף עוד (קשר גדול פכ"ד) לסיים באמירת **"ה' ימלך לעולם ועד"** פעמיים מקרא, ופעם תרגום. וכן מרן הב"י (בסימן נא) לכפול פסוק **"ה' ימלך לעולם ועד"** שהוא סוף השירה. ורבינו הרמ"א בהגה (בסעיף ז) פסק כן למעשה.

ואיך מגיעים להשגה כזאת, על ידי השירה כל יום. למחילת עונות? אלא באמת, ביהדות הדמיון וההמחשה תופס מקום גדול מאד. כאשר האומר את השירה, בכונה, בשמחה, ומרגיש שממש עובר בים סוף, וממחיש לעצמו כמה כח של ה' יתברך מעל השכל והטבע. מה שאינו במציאות כלל, הוא יכול להיות לפי רצונו ה' יתברך. והקורא כך את שירת הים, הוא בוודאי מתעלה כל יום בתפילה. באמונה, בדבקות, בעבודת ה'. ומגיע לו מחילת עונות.

ומצינו כיצא בזה בגמרא (תענית כז:) שה' יתברך אומר לאברהם אבינו ע"ה, תיקנתי לישראל סדר קורבנות. בזמן שקוראים בהם **לפני**, מעלה אני עליהם כאילו הקריבו ואני מוחל להם כל עונותיהם. ע"ש. והדברים נוראים הורגיש שקורא קרבנות **לפני** ה' קריאה בדבקות, בעיון, בכונה, ובהכנעה. וזוכים לקמיע של מחילת עונות וכן מצינו בגמרא (שבת קיה:) הקורא פסוקי דזמרה כל יום, יהא חלקי איתו בגן עדן. ע"ש. ולמדנו כאן

בפרשתנו מסופר על אחד הנסים המיוחדים שזכו עם ישראל לחוות, נס קריעת ים סוף! וזה אחד מעשרות הנסים והנפלאות שעשה ה' יתברך לישראל, כמו שנאמר בתהילים (קלז, ג): **"לגזרים סוף לגזרים כי לעולם חסדו"** וכל עם ישראל אמרו שירה ביחד מלה במלה לכבוד ה'! והפסוק האחרון בשירת הים הוא: **"ה' ימלך לעולם ועד"**.

וכידוע, ים סוף לא נבקע עד שקפץ נחשון בן עמינדב והגיעו המים עד צוואתו. ויש להבין למה דווקא לאחר שנכנס נחשון בן עמינדב למים והיה בסכנה, נבקע הים? למה לא קודם כאשר משה הכה במטהו (ועיין סוטה לז.) ועוד יש להבין מה ענין של הפסוק האחרון, **"ה' ימלך לעולם ועד"** ועוד יש להבין כיצד שח כולם מלה במלה את השירה מבלי הכנה מוקדמת וכולם שרים בצוותא כאיש אחד בלבד אחד? ועוד דבר יש להבין, למה לא מפורש בשירת הים שהים נבקע לגזרים? ולדעת הרמב"ם ורבינו יונה (פ"ה דאבות) נבקע הים לי"ב חלקים, דרך ושביל לכל שבט! אז למה אין על זה הודאה במפורש?

ובאמת, רואים כאן יסוד נפלא כיצד זוכים לישועות, כיצד זוכים לניסים ונפלאות, כיצד זוכים לנס כזה גדול אשר כל העולם רואים ושומעים ומפחדים כעין פחד מוות מישראל?

והביאור הוא, שצריך לעשות מסירות נפש! מעל השכל והטבע! ולכן רק כאשר נחשון קפץ למים, ועשה מסירות נפש למסור נפשו לכבוד ה', זה ביטל את כל המחיצות, את כל הקטרוגים והידיים, וזכו לניסים ונפלאות! (עיין אה"ת הקדוש בפרשה). וזו גם הסיבה למה לא מפורש בשירת הים על קריעת ים סוף, כי זה לא העיקר! לא העניין כאן לפרסם את הניסים ולהראות מה שזכינו לעשות, אלא העיקר זה הודאה לה' **שהרשעים טובעים בימים** ועם ישראל הולכים ומסתדרים בתוך הים **ביבשה** ואחר כך **ביבשה בתוך הים**.

ובספר החינוך (מצוה קל"ב) מוסיף לבאר שה' יתברך מסתיר את הנס, ולכן היה רוח קדים עזה כל הלילה **כעין שפל וגאות**, ללמד אותנו לחפש ולדרוש את האמונה בה' יתברך, גם כשה נראה על פי הטבע, בבחינת **מבקש אמונה** (עיין שבת קיט סע"ב). וזה בעצם כבוד שמים גדול מאד שיודעים ומבינים שיש כאן ניסים ונפלאות, ושירים שירה לכבוד ה' יתברך.

ומבואר במחילתא בפרשה, עם ישראל זכו כאשר שרתה עליהם רוח הקודש ואמרו כולם יחד את השירה מילה במילה, ע"ש. ואפילו עוברים

הרב אליהו רבי . ראש הכולל

קופצים למים בתורשתיות

שלום וברכה מורי ורבותי!

ושוב אנו נפגשים על הדברים הבערים באמת, **ומה בוטר יותר מאשר לבעור בשלהבת דת קודש למען ה' יתברך וקיום רצוננו**

בפרשתנו, במעמד קריעת ים סוף מספרת לנו התורה הקדושה, כי בהתייצב עם ישראל על חוף הים אמר משה לעם ישראל את דבר ה' "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויִסְעוּ" (שמות יד, טו). באותה שעה, על פי דברי חז"ל (נלחד מ"ד בסוטה ל"ז ע"א), רצו בני שבט יהודה, שזכו במלכות ולהם היה את דין הבכורה, לקפוץ ראשונים למים. אולם, בני שבט בנימין, האח הצעיר ביותר שבשבטים, קפצו ראשונים למים עוד בטרם הספיקו אחיהם הגדולים בני שבט יהודה לעכל זאת.

על כך אומרת הגמרא הקדושה את דברי הפסוק "שם בְּנֵימִן צָעִיר רָדָם שָׁרִי יְהוּדָה יִרְמָתָם" (תהלים סח, כח). כלומר שהיו בני שבט יהודה רוגמים באבנים את בני שבט בנימין על כך שהסגיקו את גבולם וקפצו ראשונים למים תחתיהם. על כך אומרת הגמרא הקדושה "לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה מארחה של השכינה הקדושה בחלקו בבית המקדש". וזאת, משום שהיו חלקים נרחבים בבניין בית המקדש וכליו המיוחדים בחלקו של בנימין.

ועל כך נשאלת השאלה, היאך ניתן לומר שזכה בנימין הצדיק בזכות של מעשה שבכלל לא הוא עשה אותו אלא בניו, שהרי שנים רבות לאחר מותו קפצו צאצאיו למים, והיאך ניתן לומר שמסירות זו נבעת מצדקותו של בנימין ובגללה זכה לאירוח השכינה?

והתשובה על כך, מורי ורבותי, כרגיל, מדהימה, מחכימה, מאלפת ומלמדת, וממנה יש לכל אחד מאתנו לשאוב את אורח חייו וחיי ילדיו.

כאשר הגמרא הקדושה מתארת את מסירותם הגדולה של בני שבט בנימין, היא מבינה שלא מדובר כאן בהתלהבות של רגע או בהחלטה שהתקבלה באותו דור. היא מבינה שמדובר כאן במשפחה עם שורשים עמוקים של מסירות נפש. אותם שורשים, אשר נחצבו עוד דורות רבים לפני כן, ועוד בחייו של קטן השבטים - בנימין. לאמר, אין אפשרות להגיע לרמות גבוהות כל כך של מסירות נפש מבלי ששורשי המשפחה ואבותיה הרוחניים מחנכים לכך יום יום ושעה שעה. ההחלטה על החלוקה של ארץ ישראל התקבלה עוד הרבה לפני בוא עם ישראל לארץ. אולם, שורשי מסירות נפש של בנימין היו נטועים כבר אז וראויים להיות אלו שיארוחו את בית המקדש בחלקם.

קפיצת בני בניו לים סוף, בהוראת ה' יתברך, לא היתה הסיבה לכך שזכה בנימין להיות המארח של בית המקדש בחלקו, אלא אך ורק סימן מובהק לכך שזו דרך החינוך שבחר הוא לבניו ולנכדיו ושממנה נלמד עד כמה היה הוא בעצמו מוסר נפש למען שמו יתברך.

ואמנם, בכל הנהגה ובכל מידה טובה דרוש חינוך רב ושורשים עמוקים בכדי להפכם לחלק מאורח חייהם של בנינו, אולם יותר מכל מידה אחרת ומעל כל מעלה אחרת, ניצבת מסירות הנפש כמעלה אותה ניתן להנחיל ולהשריש אך ורק על ידי חינוך ודוגמא אישית של ההורים. וזאת, משום שקשה מאד להסביר לכן, בכל גיל, על ההיגיון העומד מאחורי מסירות הנפש. הרי מדובר כאן כביכול בחיים שהולכים לאבדון, מדובר כאן ברוע בהתגלמותו, ועם כל זאת אתה אמור להאמין שזה הדבר הנכון ביותר ואף לעשות זאת בשמחה גדולה.

לרמה כזאת ניתן להגיע אך ורק על ידי חינוך וסביבה תומכת המלמדת מרגע היוולדו של הילד שלא מה שרואים בעיניים הוא מה שקורה באמת, אלא פעמים רבות ההיפך הוא הנכון. מה שנראה

לנגד עיניך כסוף, אבדון וחידלון הוא התחלה, הצלחה ועליה רוחנית וגשמית.

שבט בנימין הספיקו לקפוץ למים הרבה לפני שבט יהודה, לא בגלל שהם היו כישורניים יותר ועיכלו את המשימה העומדת למולם מהר יותר. ההבדל היה בכך שבט יהודה דנים במה מוטל עליהם לעשות, שבט בנימין היו אלו שלא ראו כאן מקום לדין, וכחלק מטבע שני זינקו למים כחלק מאותה מסירות נפש בה חוננו ועליה גדלו.

ואמנם, אומרים בשם הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א שהסיבה שבגללה השליכו בני שבט יהודה אבנים על בני שבט בנימין לא היתה משום שניסו למנוע מהם לקיים את המצווה, אלא משום שחששו שיהיה מי שיראה את בני שבט יהודה עומדים ולא קופצים למים כמי שמזלזלים בציווי של הקדוש ברוך הוא, ורק משום כך השליכו עליהם אבנים "בעדינות", בכדי שכל הסובבים מעם ישראל ומחוצה לו ידעו ויבינו שגם הם היו רוצים להיות הקופצים ראשונה למלכות, אלא שכורח הדין גרם להם להפסיד זכות זו.

בשבוע שעבר דיברנו על 'פרעה הקטן' הנמצא בלבו של כל אחד ועל כך שפעמים רבות אוחז אדם בעבירה כלשהי ויצר הרע משכנע אותו שאין זו עבירה, ולפעמים אפילו שהמדובר הוא במצווה גדולה. הדרך להיפטר מ'מחשבות פרעה' שכאלה היא להתנתק מידיית מאותה עבירה. והדרך להתנתק מידיית מאותה עבירה היא אך ורק על ידי מסירות נפש. פעמים רבות זכינו לראות את אבינו רוענו, מורנו הרב חיים רבי שליט"א, ממליץ לאדם הנראה רחוק כל כך משמירת תורה ומצוות שאין נראה שאפילו ריח של יהדות כלשהו נודף ממנו, לעזוב ברגע זה את כל עסקיו ועיסוקי ההבל להם הוא חשוף, וכבר היום לשנות את דיבורו, התנהגותו ואורח חייו ולהיכנס ולהיות אחד מחובשי ספסלי בית המדרש.

ותמיד הדברים נראים תמוהים ובלתי מובנים - היאך ניתן לקחת אדם שעד לרגע זה כל מעשיו היו פשע ורשע ולבקשו באבחת הוראה לשנות את כל אורח חייו מן הקצה אל הקצה? אולם, המציאות הוכיחה את צדקת דרכו של מורנו הרב שליט"א, שהיא בעצם צדקת דרכה של תורתנו הקדושה.

במסירות נפש, בקפיצה לאורח חיים חדש, ניתן ברגע אחד לזכות אכן לחיים חדשים ולגלות עד כמה אפילו היצר הרע הופך להשלים אט אט עם המצב ולקבלו כמוֹבן מאליו. כאן, דווקא אותם "המבינים לנפש האדם" ו"היורדים" לרמתו הרוחנית הנמוכה של הבחור מתוך אהבה, דאגה והתחשבות, גורמים מבלי להתכוון להרס אורח חייו ולסתימת הגולל על התפתחותו הרוחנית.

מסירות נפש היא לא המעשה שעליו מקבלים שכר, אלא היא עצמה קבלת השכר. ברגע בו מוסר האדם את נפשו למען המטרה הרוחנית, בו ברגע מעניק הוא לעצמו את האושר, את הברכה ואת ההצלחה.

ואין צורך לשם כך לעמוד בניסיונות כואבים או בייסורים קשים. אין צורך לשם כך למות על קידוש ה', הדרישה מכל אחד מישראל לחיות על קידוש ה', ליהנות על קידוש ה', לגדול, להצליח ולהתפתח על קידוש ה', ולא רק שזה אפשרי, לא רק שזה נכון, אלא הרבה מעבר לכך - אין אפשרות ואין דרך אחרת להתפתחות לאושר ולהצלחה.

יזכנו ה' יתברך להשכיל ולחיות במסירות נפש למען שמו באהבה, ולזכות להנחיל בדוגמא אישית אמיתית וטובה לבנינו אורח חיים נאצל זה, וזכה לראותם מוצלחים ומבורכים בכל מכלל, חיים של קידוש ה', חיים טובים ושלוים, בנחת ובמילוי כל המשאלות לעבודתו יתברך. אמן.

אתר האינטרנט החדש והמפואר של מוסדות מורנו הרב חיים רבי
 www.haravrabi.co.il

להצטרפות: שלח את המילה הצטרפות ושמו את המספר ברשימת אנשי הקשר שלך

וואטסאפ החיזוק היומי
 052-7680007

בא להיות חלק מקהילה רוחנית גדולה

שאל את הרב

שאלות ותשובות ממורנו הרב שליט"א
ניתן לשלוח שאלות בפקס: 03-5011125 או במייל: info@haravrabi.co.il

שאלה: כאשר אני הולכת ברחוב וחפץ כלשהו נופל ואני רוצה להרים אותו, התכופות רגילה כמובן שאינה צנועה. אך גם אם אני מתכופפת בגב ישר כמו מעין ישיבה, זה עדיין לא הכי צנוע. אולם זה יותר צנוע, אבל עדיין, וזה למרות שאני הולכת עם חצאיות ארוכות וצנועות מאוד.

ולאור זאת יש לי כמה שאלות:

1. אם אני הולכת ברחוב ונפל לי משהו, ואבא שלי לידי, האם מותר לי לבקש ממנו להרים לי את זה מטעמי צניעות? (כמובן בלשון רכה ומכובדת כי הוא אבי).

2. אני ברוך השם בשידוכים. שאלתי, האם מותר לי לבקש מהמשודך להרים לי מה שנפל, שכן כאשר אני לידי ומתכופפת אני מרגישה שאני נוהגת בחוסר צניעות גמור אף על פי שאני מתכופפת באופן הכי צנוע.

תשובה: 1. לא מתאים לבקש מאבא לעשות כן. אשריו אבא כזה שזכה לבת כזאת, אשת חיל יראת ה' בצניעות גדולה, ועדיף שהבת תתכופף ותרים את החפץ, כמובן על פי ההלכה. וכאשר מסופר בתנ"ך על רות המואביה שעשתה כן, ובוזע ראה את רות שצנועה ביותר ולוקטת שבולים, עומדות מעומד נופלות מיושב (שבת קיג:) ופרש"י לוקטת מיושב, ואינה שחה ליטלן, משום צניעות. ע"ש. נמצא שיש לעשות כן וליזהר להתנהג בצניעות, ולכן אסור להטריח את האבא בענין זה כלל ועיקר.

2. כנ"ל לא מתאים לבקש מהמשודך לעשות כן, וניתן לעשות בצניעות על פי ההלכה, ומסתברא שאם המשודך מעצמו מתכופף להרים זה מצוין, וזה סימן שהוא חכם גדול, אבל לבקש לא מתאים. כמובן אחרי החתונה בעל ואשתו יתן גם לבקש זה מזה כפי הצורך והעניין, והכל לשם שמים (קידושין פב רע"א).

שאלה: האם מותר בשבת לנקות משקפיים עם חומר מבריק?

תשובה: כן. מאי שנא מהדחת כלים, וכמו שמותר להסיר אבק חיצוני מעל הארון

וכיוצא בזה.

שאלה: אברך שחזר בתשובה ויגע ושקד באהלה של תורה ועתה מרגיש שידוע יותר מרבותיו הראשונים ורוצה לבחור לעצמו רב אחר, כיצד יעשה זאת?

תשובה: שאלה עדינה וקשה, ובעזרת השם יתברך נסביר הדברים כנראה לעניות דעתי.

ראשית, מצוה גדולה על רבותיו הראשונים שלא יקפידו, אלא אדרבא יתמכו בו ויעזרו לו להתקדם, ואין אדם לומד אלא במקום שליבו חפץ (ע"ז יט). וכל המונע תלמידו מלשמשו כאילו מונע ממנו חסד (כתובות צו). ועל אחת כמה וכמה אם מונע ממנו להתעלות ולהתקדם בתורה, ואדרבא יש לשמוח שמחה גדולה, בבחינת ראו גידולים שגידלתם (כתובות מה). לשבח, וגם יתנו לו עצה טובה והדרכה נכונה כיצד להתקדם ולהצליח לתפארת בישראל, ונראה שאין כאן חשש של מורה הלכה בפני רבו, וחולק על ישיבתו של רבו (ברכות כז). כי כיום בעוונות הרבים קשה לומר על מי שזכה להחזיר בתשובה שהוא רבו המובהק, ואחרי הכל כולנו כפופים לגדולי ישראל שליט"א, ומי שזכה להתקדם ולהתעלות אשריו ואשרי חלקו, ובכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו (סנהדרין קה): בבחינת גדיים שהנחת נעשו תישים (ברכות סג). וגם רבו יעזור לו להגיע ולהתקדם עוד ועוד.

כמובן שצריך אותו אברך לכבד מאוד את רבותיו הראשונים, יש כאן הכרת הטוב רוחנית שהצילו את חייו ואת זרעו אחריו, וכן להתייעץ איתם ולשתף אותם במה שרוצה לעשות, וכשעושה כן בדרך ארץ, בהכנעה, ובכבוד גדול, אז בודאי יעזרו לו רבותיו הראשונים ויקיים בו יהיב חכמתא לחכימין.

וכאשר רבותיו הראשונים חואים באמת שיש דבר שלא מתאים לו, מצוה לעוררו ולכוון לשם שמים ולומר לו שימנע מלעשות דבר פלוני אלמוני, לדוגמא, אם רוצה לכתוב ספר שו"ת בהלכה ורבו יודע שעדיין עיון חלש, או שאין לו היקף מושלם, או שהוא פזיז מדאי, ורבו מוכיחו ומייעצו ומזהירו על כך לטובתו, ועדיף להמתין

מעט, וכשאין ביניהם שלמות והבנה זה עם זה, עדיף לפנות לאדם גדול שישמע את שניהם ויפסוק להם למעשה כיצד להתנהג, ואמר חז"ל (ברכות לג) מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו, וביאר רבינו הגרי"ח זיע"א בספר בניהו, שהכוונה לאסור עליו מלקבל תפקיד ציבורי, ע"ש. ומינה לנידון דידן, הבחור מתלהב, ויכול לצאת תקלה.

וכדאי להוסיף שהחוזר בתשובה הוא לא עבד נרצע למחזיר, ויכול לקבל ולהתנהג אחרת, העיקר שכפוף לגדולי ישראל, ולא משנה את מסורת אבותיו לעולם, גם לרבות שלא לצער את התושבים, והתלמידים ושומעי ליקחו, ולא יחמיר עליהם בכשרות או בדיני טהרה וכיוצא בזה, בבחינת עושה חדשות בעל מלחמות.

וראוי להוסיף את דברי רבינו המגיד משנה (פכ"ג מהלכות שבת ה"ט) בזה הלשון: היו דורשין לעם בשבתות ומלמדים לעם חוקי האלוקים ותורתיו, היה הרב מקפיד כשלא היו באין לשמוע דבריו, לפי שהקיבוץ הוא ברוב עם היה חוזק הדת ושמירת גדריו, ואפילו על החכמים הגדולים היה הרב מקפיד, ע"ש. ומכאן על גדול הזהירות בכל הקשור להנהגת ציבור, ויהי רצון שנזכה תמיד להיות מזכי הרבים ומקדשים שם שמיים.

שאלה: נשאלנו בזוג חרדי שהגברת מעונינת שהבעל ילך עם כיפה שחורה גדולה אך סרוגה, והבעל מעדיף כיפת קטיפה שחורה, כיאה לשומרי התורה מהמגזר שלנו, האם כדאי להתעקש או לוותר? אגב הבעל לכוש שחור לכן וכן נוהג לחבוש מגבעת בשבתות וחגים.

תשובה: שתי תשובות בדבר. א. ברוחניות של הבית האשה לא קובעת. ב. אם הבעל לא מרוצה מכיפה כזאת אי אפשר בכח ובפרט שכיפה קטיפה שחורה זה סימן שהוא שייך לעולם התורה והיראה, אז בודאי שעדיף כיפה קטיפה, ולא סרוגה, מאידך, הבעל יתן לאשתו הרבה אהבה כי החיזוק שלו הוא בזכותה, ואז היא גם תתחזק כמותו, ותוסיף לעצמה מעלות בצניעות, ויזכו לבית מלא ברכת ה' אמן ואמן.

לניתוק קליטת אינטרנט ממחשבים ללא תשלום:
0722-613-613
ליעוץ כללי, ולבירור על פתרונות וסינונים, ועוד:
1599-550-330

הצוואה:
דברים שנשא מרן רבינו הגדול זי"א והעבירו בליין לחיבי תבל:
אלו המכשירים שאסרו אותם גאוני ישראל, לא להשתמש עם זה בכלל! כל המכשירים הטמאים תוציאו אותם!!!

פנייה

התאחדות

פרשת תרומה תשע"ו

במעמד מורנו הרב חיים רבי שליט"א

בעזרת ה' יתברך נזכה לשבות
בשבת קודש
פרשת תרומה תשע"ו
בין התאריכים:
ב-ד' אדר א' תשע"ו
(11-13/2/16)

ירושלים
במלון
שערי
ירושלים
רחוב ירמיהו 43, רוממה, ירושלים

יחד עם מורנו הרב שליט"א
ומעל הכל נזכה לראות במציאות
איך עורכים שולחן שבת
עם ההנהגות הידועות
של מורנו הרב שליט"א
כמו שמופיעים
בספרי "הנהגות לשבת קודש"

הנחות מיוחדות
למחזיקי אברכים
ובעלי הוראת קבע

- הפילות ודרשות לפי מסורת "עטרת חכמים"
- סעודת שבת דיננות ומפוארות תחת עטרת מורנו הרב שליט"א
- עונג שבת מרכזי
- ועוד מגוון עינוגי גוף ונפש לכבוד שבת קודש

לפרטים והצטרפות: 1-700-700-770

בשבת והודיה לה' יתברך על כל הטוב אשר גמלנו
אנו מתכבדים להזמין אתכם לשמחת הבר מצווה של בנינו יקירנו

חיים יעקב

לחיים ולבריאות
לרוב טובים הפולאים
האלהות היות לא הולאים
אלהי אלה האלהים
אליהו

שתתקיים בע"ה ביום ראשון י"ד שבט תשע"ו (24/1/16) למניינם)
לסדר: "על כל הטובה אשר עשה ה'
באולמי וזולה (נאלרי לשעבר) רח' הלוחמים 1 צומת וולפסון ת"א
בשעה 19:00

הרב חיים רבי וב"ב
בשמתחכם נשמח גם אם
אליהו רבי וב"ב
רבי חני חמלי וב"ב

גם אם מצטרפים להזמנתכם לשמחת בר המצווה של בנינו היקר
הסכא נר איל הי"ו (נמול ד"ר) שער
הסכא שלמה הי"ו (שושנה ד"ר) גניו
הסכא טויה חתי' (ששון ד"ר) חגורי

*יתר על חנם להשתתף והזמנה בהתנהגות בהתנהגות בהתנהגות להזמין והזמין.